

1) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Traci moc zarządzenie Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego L.MOZ/IV/77/17/48 z dnia 19 stycznia 1948 r. w sprawie uznania za zabytek terenów położonych w mieście Cieszynie;

zabytek ten został wpisany do rejestru zabytków województwa katowickiego pod nr 17.

6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

372

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 21 października 1961 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Gibiel” obszar lasu o powierzchni 28,51 ha w Leśnictwie Hysne Nadleśnictwa Niepołomice, położony w miejscowości Hysne, w gromadzie Zabierzów Bocheński, w powiecie bocheńskim województwa krakowskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały 15f, 31c, f, j, o, 51d wraz z wewnętrznymi drogami i liniami podziału powierzchniowego, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1957—1967. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych pierwotnego fragmentu dawnej Puszczy Niepołomickiej ze zróżnicowanymi typami siedliskowymi lasu.

4. Na obszarze rezerwatu, z wyjątkiem dróg, zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody,

b) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

d) pozyskiwanie ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,

e) niszczenie i uszkodzanie drzew lub innych roślin,

f) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,

g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,

h) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,

i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,

j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,

k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

373

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 21 października 1961 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dębno” obszar lasu o powierzchni 7,69 ha w Leśnictwie Dębno Nadleśnictwa Państwowego Rawicz, stanowiący oddział lasu 32

poddział „c”, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1951—1960, położony w miejscowości Żylice, w gromadzie Sierakowo, w powiecie rawickim województwa poznańskiego. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu boru mieszanego wilgotnego z zespołem magnocaricetum.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności nalotów oraz podrostów, z pozostawieniem w ziemi karpiny, jak również dokonywania zabiegów pielęgnacyjnych po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody,
- b) zbiór owoców i nasion, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) pozyskiwanie żywicy, ściółki lęśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,

- e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- f) chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- g) niszczenie gleby oraz pozyskiwanie kopalin,
- h) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- i) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

374

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 października 1961 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania rewizji finansowo-księgowej w przedsiębiorstwach państwowych i ich jednostkach nadrzędnych utrzymywanych z wpał przedsiębiorstw.

SPIS TREŚCI

Część I — Przepisy ogólne.

- Rozdział 1. Przepisy wstępne.
 Rozdział 2. Zakres rewizji.
 Rozdział 3. Planowanie rewizji.
 Rozdział 4. Uprawnienia do przeprowadzenia rewizji.
 Rozdział 5. Wszczęcie rewizji.
 Rozdział 6. Zasady przeprowadzania rewizji i postępowanie rewizyjne.
 Rozdział 7. Protokół rewizji.
 Rozdział 8. Postępowanie porewizyjne.
 Rozdział 9. Ewidencja i sprawozdawczość.

Część II — Przepisy szczegółowe.

- Rozdział 1. Wstępne czynności rewizyjne.
 Rozdział 2. Inwentaryzacja.

- Rozdział 3. Środki trwałe.
 Rozdział 4. Środki pieniężne, kredyty bankowe i rozrachunki.
 Rozdział 5. Zatrudnienie i płace.
 Rozdział 6. Gospodarka materiałowo-towarowa.
 Rozdział 7. Koszty działalności.
 Rozdział 8. Działalność pozaoperacyjna.
 Rozdział 9. Sprzedaż.
 Rozdział 10. Fundusze i wyniki działalności.
 Rozdział 11. Inwestycje i remonty kapitalne.
 Rozdział 12. Organizacja rachunkowości i sprawozdawczość finansowa.
 Rozdział 13. Kontrola działalności rewidentów i superrewizja.

Część III — Przepisy końcowe

Na podstawie § 20a uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278 i z 1961 r. Nr 87, poz. 370) zarządza się, co następuje:

CZĘŚĆ I

Przepisy ogólne.

Rozdział 1.

Przepisy wstępne.

§ 1. Niniejsza instrukcja określa szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania rewizji:

- 1) w przedsiębiorstwach i zakładach państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego,

- 2) w przedsiębiorstwach mających formę spółek prawa handlowego, w których Państwo lub przedsiębiorstwa państwowe posiadają udziały wynoszące ponad 50% kapitału zakładowego,
- 3) w zjednoczeniach i jednostkach utrzymywanych z narzutów na koszty własne przedsiębiorstw i zakładów prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego,
- 4) w działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstwach pomocniczych jednostek i zakładów budżetowych.

§ 2. Ilekroć w instrukcji niniejszej użyto określenia:

- 1) „rewidowana jednostka” — należy przez to rozumieć jednostki, o których mowa w § 1,